

Roger møter våren

Det hadde vært en lang vinter. Den kaldeste på mange år. Roger var lei av kulde og snø. Hver dag hadde han måttet pakke seg inn i varme klær og sko. Noen dager var det så kaldt at elevene fikk være inne i friminuttet.

Roger hadde fått nok av å gå på ski. Mor og far mente han burde trene mer langrenn, men han orket ikke.

I slutten av mars snudde været. Dagene ble mildere, og snøen forsvant. Lyset kom tilbake. Tiden for stell av sykkelen var kommet. Roger hentet den opp fra kjelleren, vasket den og smurte olje i girene. Han prøvde å sykle forsiktig. Ja, girene klikket på plass som de skulle. Alt var i orden. Han gledet seg til å prøve den ute i skogen.

Senere begynte også utetreningen i fotball. De hadde for det meste spilt inne i hallen til nå. Roger gledet seg til å kjenne ekte gress under skoene. I år skulle de spille serie med alle de beste lagene i kretsen. Trenerne maste om at de måtte trene oftere. For Roger var ikke dette noe problem. Han likte å trene.

Mona som var klassens kontaktlærer, skulle ha barn. De hadde henne i norsk og engelsk. Klassen likte Mona. Hun var grei, men kunne være streng når hun måtte. Men de visste at hun brydde seg om dem, og derfor bråket de ikke i timene hennes. Og særlig ikke nå når hun hadde stor mage og pustet tungt. De bar den tunge veska hennes og satte frem stolen hennes i klasserommet. Hun syntes det var leit å skulle være så lenge borte fra klassen. De ønsket henne lykke til med fødselen og håpet at hun fremdeles skulle ha dem når hun kom tilbake.

Jo, våren er en fin tid, tenkte Roger. Jeg liker våren!